

Raški zvon

Glasilno župnije Raka
Junij 2014

Birma – zakrament krščanske zrelosti

1. junija ob 10 h bo novomeški škof msgr. Andrej Glavan na Raki podelil zakrament sv. birme 33 mladim kristjanom 8. in 9. razreda. To naj bi bila duhovna prenova za vso župnijo, zlasti še za starše in botre birmancev.

Sveta birma je zakrament, kjer nas Sveti Duh utrdi v veri. Po birmi postanemo Kristusove priče in božji sodelavci. Birma je zakrament krščanske zrelosti. Otrokova otroška vera naj bi postala odrasla in osebna. Odrasel človek z otročjo vero ne more kljubovati valovom in viharjem življenja. Otrok se mora za Boga odločiti sam, osebno, starši pa mu morajo pri tem pomagati zlasti s svojim zgledom, pa tudi z besedo. Staršev nihče ne more

nadomestiti, ne šola, ne vrtec, ne verouk, zato imajo veliko odgovornost do otroka.

Današnji čas krščanstvu in Cerkvi ni naklonjen. Kristjane hočejo potisniti iz javnosti v kot, javnost pa hočejo narediti ateistično, zlasti s pomočjo medijev in politike. Zato moramo kristjani plavati proti toku, oziroma narediti vse, da bi spremenili tok, ki vodi v popoln ateizem, nihilizem in anarhijo, s tem pa v razčlovečenje in razvrednotenje človeka in trajnih vrednot. Kristjani si prihodnosti sveta in tudi našega naroda ne moremo predstavljati brez Boga. Zato moramo biti v svoji veri samozavestni in ponosni ter se zavedati svoje odgovornosti. – Molimo za birmance, starše in botre, da bi ostali zvesti Bogu in obljubam, ki so jih dali ob birmi.

Beseda staršem

Starši gotovo želite svojim otrokom samo dobro. Želite jih lepo in prav vzgojiti ter pripraviti na življenje. Toda to vedno ne uspe.

Poraja se veliko vprašanj: kako je z našo mladino?, kakšna je?, kaj počne?, kako se obnaša?, kdo zanjo odgovarja?, kje in kako se zabava?, kaj mladina pričakuje in potrebuje?, kakšne vrednote ceni?, kakšna je odgovornost staršev in države? in še veliko drugih vprašanj.

Dejstvo je, da so danes časi drugačni kot nekoč in tudi mladi so drugačni. Kolesa časa ni mogoče zavrteti nazaj. Tudi v preteklosti ni bilo vse dobro in prav, res pa je, da prihaja danes med mladimi do pojavov, ki morajo nas vse skrbeti in se moramo čutiti zanje odgovorni.

Naša mladina odrašča v okolju, ki navadno ni dovolj naravnano h kulturi, sožitju in strpnosti. Naravnano je predvsem na zaslužek in materialne vrednote. Družinska vzgoja je na splošno mehka in popustljiva. Otroci in starši se marsikje skoraj ne pogovarjajo. Starši za otroke nimajo časa. V družini marsikje ni jasnih pravil glede

dolžnosti in pravic. Vzgoja je dostikrat preveč liberalna. To je še bolj očitno v mestih, kot na deželi, kjer otroci vendarle morajo še nekaj delati.

Vsekakor pa so prvi vzgojitelji starši: z jasno in odločno besedo, z doslednostjo, predvsem pa s svojim zgledom. Moderna permisivna vzgoja vodi v slepo ulico: otroci imajo vse pravice, nič pa dolžnosti in odgovornosti. Ko otrok potem enkrat »zbezlja«, začne vsiljevati svoje pravice vsem naokoli. Otrok si zabije v glavo, da ima vedno prav in ga odrasli le ogrožajo. Od tu je le še korak do nasilja: do vrstnikov, do staršev, do učiteljev, do okolja. Ta agresivnost se kaže že v grdih, vulgarnih izrazih, kletvah, nasilnih gestah, »važenju«, prostaškem govorjenju, nekulturnem obnašanju. Otrok svoje pravice izsiljuje, starši pa popustijo. Kako lahko starši najstnikom, ki so tako rekoč še otroci, dovolijo ponočevanje in druženje po raznih diskotekah in sumljivih lokalih ali pa

tudi na domačih zabavah do jutranjih ur? Ko se otrok navadi na lahkotno življenje brez odgovornosti, bo težko prišel na pravo pot.

Še ne dolgo nazaj so mladostniki rasli v skromnosti, mnogi tudi v pomanjkanju in odrekanju, vendar z velikim spoštovanjem do staršev, učiteljev in vseh odraslih, ki so mladim kazali pot do odgovornega življenja v družbi. Ali niso danes številni mladoletniški prestopki, nasilje med mladimi in neodgovorno obnašanje mladih, znanilec razpada naše slovenske družbe? Ali se tega odrasli zavedamo?

Kje se počutimo doma? Kjer najdemo toplino in varnost, kjer vlada medsebojno zaupanje in ljubeča medsebojna skrb, kjer ima vsak srce za vsakega. Dom najdeš samo pri bitju, ki ima zate srce.

(Ph. Bosmans)

* * * * *

O Z N A N I L A, O B V E S T I L A . . .

* **1. junija ob 10 h bo slovesnost sv. birmе.** Če bo lepo vreme, se birmanci zberejo pri kaplaniji, od koder bo sprevod v cerkev. Prve klopi bodo rezervirane za birmance in botre. Med mašo naj nihče ne moti s fotografiranjem. Sv. birma je resna in sveta stvar. Vzemimo jo resno in potrudimo se, da bi obrodila bogate sadove za birmance, njihove družine in vso

župnijo. Molimo v ta namen!

* Večerna maša bo od 2. junija dalje ob 20 h.

* 8. junija so binkošti, praznik sv. Duha.

* 9. junija je binkoštni ponedeljek, spomin Marije, Matere Cerkve. Maša ob 8 h in 20 h.

* 15. junija je nedelja Sv. Trojice. Ob 11 h bo maša na Mikotah pri kapeli Marijinega Srca.

* 19. junija je zapovedan praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi. Sv. maša ob 10 h in 20 h. Vabljeni! Na zunaj se bomo praznika spomnili tudi v nedeljo, ko bo po prvi maši namesto procesije molitev in češčenje Najsvetejšega.

* 29. junija je tudi praznik sv. apostolov Petra in Pavla. Ob 11 h žegnanje pri sv. Petru.

Ni mogoče biti kristjan le začasno v posameznih trenutkih, le v nekaterih okoliščinah in nekaterih izbirah. Ne, tako ni mogoče biti kristjan; kristjani smo v vsakem trenutku!

(papež Francišek)

»Raški zvon« izdaja Župnija Raka – Franc Levičar, župnik.

Telefon: 07/49-75-303 ali 041/268-082